

2023. 06.06. Bibliaóra

Előfohász: „⁶Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.”(Jn14,6) Ámen

Ének: 294:1-3: „Jézus, vígasságom...”

Előíma:Köszönjük Neked Istenünk, hogy megőriztél bennünket erre a napra, s épségben Előtted lehetünk. Kérünk, vizsgáld ma meg szívünket, gondolatainkat és tetteinket szent Igéd fényében. S kérünk, vezess Szentlelked ereje által, hogy el tudjuk hagyni mindazt, ami megkeseríti hétköznapjainkat, ami ott van akadályként úgy az emberi kapcsolatainkban, mint a kapcsolatunkban Veled, aki ma sem mondtál le rólunk.

Kérünk, könyörülj rajtunk bűnösökön Fiad által. S bocsásd meg nekünk mindazt, amit ellened vagy felebarátaink ellen tettünk. Kérünk, nevelj bennünket Urunk intelmeid, tanácsaid és dorgálásod által is. Te, aki vígasságunk, menedékünk, oltalmunk és üdvösségünk vagy légy ma velünk, áld meg jelenléteddel közösségünket. Kérünk, formáld bennünket ma olyan tanítványaiddá, akik képesek rád figyelni, kérni vezetésed, Tőled tanulni, s mindazt, amit hallunk beépíteni az életünkbe.

Az Úr Jézus Krisztusért szólj hozzánk, mert hallják a Te szolgálóid. Ámen

Textus: 2Krón18,28-34

„²⁸Azután fölvonult Izráel királya és Jósáfát, Júda királya Rámót-Gileád ellen. ²⁹Izráel királya ezt mondta Jósáfátnak: Én álruhába öltözöm, és úgy megyek a csatába, de te csak öltözz a magad ruhájába! Izráel királya tehát álruhába öltözött, és úgy ment a csatába. ³⁰Arám királya pedig ezt parancsolta a harci kocsik parancsnokainak: Ne támadjatok se kicsit, se nagyot, csak Izráel királyát! ³¹Amikor a harci kocsik parancsnokai meglátták Jósáfátot, ezt gondolták: Csak ő lehet Izráel királya. Körülfogták tehát, hogy megtámadják. Jósáfát azonban kiáltozni kezdett, és az ÚR megsegítette; Isten másfelé terelte őket. ³²A harci kocsik parancsnokai ugyanis látták, hogy nem ő Izráel királya, és elfordultak tőle. ³³Egy ember pedig csak úgy, találomra kilőtt egy nyílveesszót, és eltalálta Izráel királyát a szíjak és a páncél között. Ekkor

megparancsolta a kocsi hajtójának: Fordulj meg, és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem! ³⁴Mivel azonban az ütközet egyre hevesebbé vált azon a napon, Izráel királyának állva kellett maradnia harci kocsjában az arámokkal szemben estig. Napnyugtakor aztán meghalt.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A királyok felvonulása előtt Rámót-Gileád ellen meg voltak kérdezve a próféták, sőt még külön egy az Úr prófétája Mikájehú is. Először ezek a királyok azt hallják, amit ők akarnak hallani, hogy dicsőségüket, gazdagságukat újabb siker övezi majd, de Mikájehú látomása feltárja az Úr tervét, ami ellen ügyeskedni próbál a király. Isten az Ő beszédével, a prófécia által az ember megmenekülését akarta. Ebből is láthatjuk, hogy minden emberi számítás és szálak rendezése felesleges minden pozícióban, mert ha az Úrnak megvan a terve, az ellen ember nem mehet.

Aháb úgy gondolta, hogy elhallgattatja a prófétát és börtönbe záratta, úgy gondolta, hogy lakatot tehet a próféta szájára. A próféta nem tiltakozik a börtön ellen sem, mert tudja, hogy az Úrnál van az igazság, s az Úr Igéje mindörökké megmarad. A hazugság nem győzhet, az események minden esetben megmutatják, hogy ki az Úr és kinek a rendelkezései érvényesülnek a teremtett világban.

Indulnak a csatába és jön az emberi szerepleosztás. Kész a nagy sikerthozónak gondolt terv, a nagy álruhába öltözés. De az Úr akarata nem azt nézi, ami a szeme előtt van, hanem Ő a szív vizsgálója. Jósáfát pedig mint egy kis pincsi kutya úgy engedelmeskedik. Az istenfélő király, akit megáldott az Úr gazdagsággal és dicsőséggel, népét szerető és bölcs uralkodó volt eddig-s itt belemegy Aháb ellenséges tervébe, annak ellenére, hogy tudott a prófeciáról, sőt a 18. fejezet elején azt olvassuk, hogy Jósáfát volt az, aki kérte a harccal kapcsolatban Ahábot, hogy kérdezze meg az Úr Igéjét! Az Úr Igéje pedig szólt és süket fülekre talált.

Az Arám király közben egy olyan parancsolatot ad ki, hogy senkit sem támadjanak csak Izráel királyát.

Így kerül egy pillanatra veszélybe Jósáfát élete, körülfogták, Jósáfát azonban kiáltozni kezdett. Feltételezhető, hogy Istent hívta segítségül, imádkozott, s erről ismerték fel az arámiák, hogy nem ő a célszemély. Az Úr megsegítette. Az az ember, aki kiáltani tud már nem a maga erejében bíz. Azonban a próféciaának teljesülnie kell. A „találomra meghúzott íj” véghezvitte Isten ítéletét. A szíjak és a páncél között eltalálta Ahábot. Ez is mutatja, hogy Isten ítélete elől nem lehet elrejtőzni. Aminek meg kell történnie az előbb vagy utóbb úgyis megtörténik. A király a kocsin vérzik el. A próféta igazat mondott. S így teljesült be Illés próféciaja is: 1Kir21,19: „⁹Így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Öltél, és még birtokot is szereztél? Azután így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Ahol a kutyák felnyalták Nábót véré, ugyanott nyalják fel a kutyák a te véredet is!” A királyok könyvében pedig olvasunk is róla.

Sőt itt teljesedett be az a prófécia is, ami akkor hangzott el, amikor Aháb elengedte az Isten által megítélt arám királyt: „⁴²A próféta ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Mivel kiengedted kezedből azt az embert, akit én kiirtásra szántam, életéért életeddel, népéért népeddel felelsz!”(1Kir20,42)

Kedves Testvérek! Van király, aki még a rokoni kapcsolatokat is felhasználja, hogy életét mentse. De nekünk olyan Királyunk van, Aki mögé beállva győzelemre számíthatunk minden helyzetben. Ő harcol értünk. Ő, aki életét adta a mi győzelmünkért. Ezért adjunk hálát. Ámen

Textus: Márk evangéliuma 13,1-20

„¹Amikor Jézus kiment a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: Mester, nézd, mekkora kövek és mekkora épületek! ²Jézus ezt mondta neki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.

A nagy megpróbáltatás ideje

³Amikor az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András: ⁴Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz annak a jele, hogy mindez beteljesedik? ⁵Jézus pedig így kezdett beszélni hozzájuk: Vigyázzatok, hogy senki meg ne tévesszen titeket! ⁶Sokan jönnek majd az

én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! – és sokakat megtévesztenek. ⁷Amikor pedig háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne rémüljete meg: ennek meg kell történnie, de ez még nem a vég. ⁸Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, mindenfelé földrengések és éhínségek lesznek: ez csak a vajúdás kínjainak kezdete.

⁹Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert bíróságoknak adnak át titeket, zsinagógákban vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak érterem, tanúbizonyságul nekik.

¹⁰Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot. ¹¹Amikor pedig elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjatok, hanem azt mondjátok, ami megadatik nektek abban az órában, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. ¹²Akkor majd testvér a testvérét, apa a gyermekét adja halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megölik őket, ¹³és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az üdvözüli.

¹⁴Amikor pedig meglátjátok, hogy a „pusztító utálatosság” ott áll, ahol nem volna szabad – aki olvassa, értse meg! –, akkor azok, akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe, ¹⁵aki a ház tetején lesz, ne szálljon le, és ne menjen be, hogy kihozzon valamit a házából, ¹⁶és aki a mezőn lesz, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját! ¹⁷Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban! ¹⁸Imádkozzatok, hogy ne télen legyen ez, ¹⁹mert azokban a napokban olyan nyomorúság lesz, amilyen az Isten által teremtett világ kezdete óta egészen mostanáig nem volt, és nem is lesz soha. ²⁰És ha az Úr nem rövidítette volna meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen halandó sem; a választottakért azonban, akiket magának kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus tanítványaival együtt távozik a templomból, miközben az egyik tanítvány csodálattal tekint a templomra, mint építményre. A Heródes-féle templom ez, ami Kr.e. 20-ban lett építve, kis idővel a zsidó háború előtt fejeződött be az építése. A tanítványok közössége Izrael megmaradásának garanciáját látják a templomban, s kijelentésükkel, mintha azt várnák, hogy Jézus majd megerősíti elképzelésüket. De Jézus szavaiból kihallatszik az ítélet.

Az ószövetségi próféciaák jönnek elő kijeletésében.

Mik3,12: „¹²Ezért miattatok felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.”

Jer26,18: „¹⁸Ezékiás júdai király idejében is volt egy próféta, a móreseti Mikeás, aki ezt mondta Júda egész népének: Így szól a Seregek URa: Felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.”

Jézus igehirdetéséből láthatjuk, hogy a végső szabadítás előzménye mindig az ítélet. Jézus visszautasítja a templommal kapcsolatban éltetett hamis reményeket. Nem a templom külső szépségén van a hangsúly. Kevés a külső látszat, ha a templomban folyó istentisztelet nem a megtartó és kegyelmes Úrra mutat. Ezért is hangzik az ítélet, amikor azt mondja, hogy kő kövön nem marad.

S ha már eljön ez a nap, a tanítványok érdeklődnek ennek idejéről. A legbizalmasabb tanítványok kérdése hívja életre Jézus tanítását. Az Olajfák hegyén ülve, szemük előtt a templom, hallották a templom pusztulásáról a próféciaát, s ez rögtön a végső idők eseményeivel kapcsolatban hoz elő kérdéseket a tanítványokból.

Jézus tanításának fő elemei a ítélet és szabadítás.

3-8.v. A végső idők előzményei

Az első, ami ki van emelve az a hamis messiások. Jézus óvja az övéit ezektől az emberektől. S amikor a várakozás idejében éltek, s mi magunk is élünk az emberi tulajdonságok között ott van, hogy nem nagyon megy nekünk a tartós várakozás. Sietettnénk a dolgokat. Sokszor én magam is azt kérem, hogy jöjjön már vissza, mert vannak helyzetek, amin már csak az Úr Jézus Krisztus segíthet. Jézus pedig nagyon jól tudja, hogy az ember hiszékeny. S abban az időben is oda tudtak fordulni olyanokhoz, akik azt mondták magukról, hogy: „Én vagyok!” S kedvük szerint azt hirdették az embereknek, amit hallani akarnak kihagyva mindenből azt a Krisztust, aki az Atya által elküldött, egyetlen bűnüket megbocsátó Isten. Jézus józanságra inti az övéit. Kevés Jézus nevére hivatkozva messiási igénnyel fellépni, ezért kéri Jézus, hogy vigyázzunk a nagy megtévesztőkkel.

Amire még Jézus inti az övéit az az, hogy legyenek felkészülve a legrosszabbra is, hiszen az emberi gonoszság határtalan. Háborúk, válságok, természeti csapások, járványok, éhínség, üldözések. Mind arra mutat, hogy milyenné válik a világ, amelyiknek nem kell az igaz Krisztus. Mintha a jelenlegi világ jellemzőit olvasnánk. De biztat az ige ma is, hogy „meg ne rémüljete!” Ezeknek mind be kell teljesedniük. Sőt ez csak a kezdet. A vajúdás kínjainak a kezdete.

9-13 Intelmek az üldözések idejére

Ez a szakasz kitartásra int. Nem szabad feladni az evangélium hirdetését. Az üldözött és elhurcolt ember csak ebből nyerhet erőt. A hitben való megállás és a végső események szem előtt tartása-a cél az, ami erőt adhat minden időben a nehezebb pályák megfutásához.

Jézus tanításában ott van, hogy ezek az üldözések, mind a javunkra lesznek, tanítanak bennünket. Igazából ezek is alkalmat készítenek arra, hogy az ember Istenét keresse, s nyitogassa a szemünket, hogy nélküle nem vagyunk képesek semmire.

S ezután folyamatosan kisebb egységekre bomlik le az a kör, ahol megjelennek a végidők jelei. Nemzet. Ország. Család.

De teljes mértékben biztosítva vannak az övéi a gondoskodásáról. S bármilyen mélységet is kellesz megjárnia a tanítványainak mindezek egy kaput nyitnak meg a bizonyágtétel előtt. „Minden nép között hirdetni kell az evangéliumot.” S az, hogy mit kell mondania a tanítványnak az nem a saját kis okossága, hanem az Úr adja a szájába a szavakat a Szentlélek által. Nem kell senkinek sem védekeznie és bizonyítványát magyaráznia, hiszen az Úr gondviselésében élni, ettől nagyobb békesség nem töltheti el a szívünket a legjobban háborgó tenger közepén sem.

S Jézus nevéért lesz majd gyűlölet a legszűkebb családi körtől is. A szülők, testvérek, rokonok és barátok lesznek azok, akik kiszolgáltatnak, sőt lesz olyan is Jézus követői között, akiket megölnek.

De mi a mi egyetlen vigasztalásunk életünkben és halálunkban? Már a káté kérdés--feleletben is gyerekként megtanultuk, hogy egyetlen hajsza sem eshetik le fejemről

menyei Atyám akarata nélkül. S felnőttként idősebb és öszülő hajszálakkal vajon megvan-e ez a vigasztalás és reménység. Tudom-e, hogy ki az, aki gondoskodik rólam? Meg tudom-e vallani tiszta szívvel visszatekintve életem egy-egy nehezebb szakaszára, hogy ott akkor az én Uram volt az, aki hordozott és vigyázott rám, s megőrizte még a hajszálaimat, de még a szívemet és lelkemet is.

Kitartást! Rettegés és félelem mentes napokat, mert az Úr tudja mit miért enged meg személyes életünkben, családunkban, országunkban és világunkban. Nála az elsődleges, hogy lelkek legyenek megnyerve, s ez a tanítvány állhatatossága nélkül nem megy. Kell, hogy lássák kivel győzzük le testi-lelki nyavalyáinkat, s hogyan fogadjuk azokat a híreket, amelyek a körülöttünk lévő világ istentelen romlását hirdetik.

Nem bíztatott más ránk, mint az evangélium hirdetése, a legfőbb örömhír hirdetése ebben a megfásult, beteg világban, hogy kitartva Urunk mellett ne a megtévesztőknek higgyünk, hanem azoknak az Igéknek, amelyek ma is keresnek bennünket és erősítik hitünket.

14-20 A végső nagy nyomorúság

A végső nagy nyomorúság kezdetének a jele a pusztulást előidéző utálatosság megjelenése a templomban. A kifejezés a jeruzsálemi templom megszenteltetésére vonatkozott.

Dán9,27: „²⁷Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre, de a hét közepén véget vet a véres- és az ételáldozatnak. A templom párkányára odakerül az iszonyatos bálvány, míg csak rá nem szakad a pusztítóra a végleges megsemmisülés.”

Dán11,31: „³¹Parancsára előállnak csapatai. Meggyalázzák a megerősített szentélyt, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják az iszonyatos bálványt.”

Dán12,11: „¹¹Attól fogva, hogy megszüntették a mindennapi áldozatot, és felállították az iszonyatos bálványt, ezerkétszázkilencven nap telik el.”

Az igaz istentiszteletet felváltja a bálványimádás. Ez uralomra is tör, s olyan formában vannak majd jelen a gonosz erők, amelyekkel szemben kevés az emberi erő. De ami kitartásra int minden helyzetben, hogy Isten nem engedi ki az irányítást a kezéből. Ha az ítéletét érezzük a „pusztító utálatosság” által, irgalma és kegyelme nem szűnik meg az irányunkba. A gonosz tervezhet, suttoghat, minden utálatos dolgának végére meglehet a forгатókönyve. Isten választottai pedig elviselhetetlenek tarthatják a körülöttük zajló eseményeket. Mert lesznek nyomorúságok, olyan jellegűek, amelyeket még ember nem élt meg. S akikre tekint az Úr azok a választottak, értük megcsönkítja-megrövidíti a napokat. A végidők Ura nem a zsidók, nem is a kegyetlen rómaiak, hanem Jézus.

S így a megpróbáltatás ideje áldássá válhat a választottak életében, mert hitben megerősödve, Istenük kegyelmére és hatalmára rácsodákozva arra tekintenek, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ő az, aki újjá teremt mindent. Ámen

Utóima:

Urunk hisszük, hogy Te ma is üdvösségünk érdekében szólsz hozzánk. S minden alkalommal, amikor élünk a Te igéddel nem megijeszteni akarsz bennünket, hanem felemelni problémánk felé tekintetünket, hogy felismerjük mindenben a Te hatalmadat, akaratodat, s rendelkezéseid igaz voltát.

Kérünk, vezess bennünket abban, hogy ne csak kérdezzük, hogy mikor lesz a vég, hanem a jelenben felismerjük álcázott kegyeleded..., hogy felismerjük az élet megpróbáltatásai nem azért vannak, hogy kételkedjünk a Te jóságodban és szeretetedben, hanem megrősíteni akarsz bennünket ezek által is, hogy megnyissuk ajkunkat, hogy örömhírt vigyünk oda, ahol minden veszni látszik. Köszönjük, hogy Te nem haragra rendeltél minket, hanem, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Hadd legyen nekünk elég az a sok ígéret, amelyekkel megcélzol bennünket Szent Igéből, hadd legyen elég kegyeled, hogy ma is bizalommal, őszinte hittel elfogadjuk, hogy a környezetünkben bárki is fog ellenünk rosszat tervezni, Te mindazt képes vagy jóra fordítani.

Imádkozunk több hitért, több szeretetért, több hűségért, több kitartásért és több bizalomért. Őrizd lelki életünket mindattól és mindazoktól, akik a gonosz munkatársaiként el akarnak szakítani Tőled.

Imádkozunk a kórházban lévő testvérekért. Megköszönjük Neked a kórházból szereteteihez visszatérő nőtestvérünket. Könyörgünk mindazokért, akik kezeléseket alatt állnak, akik orvosi eredményekre várnak, hogy Te készítsd gyermekeidet olyan hírek fogadására, ahol szükséges a rendíthetetlen hit és a gondviselésedbe vetett bizalom. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „...de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.”(Mk13,13b)

„⁵Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevével az én Atyám előtt és angyalaim előtt.”(Jel 3,5)
Ámen

Ének: 479:1-4, „Hinni taníts Uram...”